This exhibition in K College in Beer Shiba reflects the experiences and events which Israela underwent during the war years as a little girl whose name was Iza under false identity as a Christian girl named Iza, who was now living with Polish family under false .identity as a non Jew

Damaged photographs which were buried in the ground during the war, partly consumed by humidity, are the basis of this autobiographical exhibition. This photographic installation includes not only letters from a loving father worried about his tiny daughter, but also pages from a journal written by this eleven years old daughter later on, when she was living on a kibbutz, letters in which .she shares with him her wartime experiences

Next to pieces of documentation Israela hung some rustic iron pieces- abstract sculptures, small scaled but powerful they complete the verbal and photographic expression by quietly evoking the .mood and atmosphere of those dark times of hiding

Art brings to life a world long forgotten. A world which collapsed in clouds of dust and dirt which gathered around a three years old child, is now being poetically reconstructed by way of .understatement which aims to pacify a turbulent soul

A poetic expression, gentle brushstrokes- her father's violin strings, pictures of her mother who was later murdered by the Nazis, her father's letters, her journal ladened with fear and loneliness and small scale sculptures. Personal memorials which are also universal and are relevant to all human beings

I don't know where you are and what your life is like. Do you know "today is your birthday? My very own daughter...so many golden dreams we have had, your mother and I, when you were born. The sun shone upon us, happiness resided in our house..but fate had other plans. war. Hitler may he be damned forever demolished this ".garden of Eden

Taken from one of the letters written by the artist's father to his) .(daughter whose whereabouts he didn't know

מציגה בגלריה לאמנות, מכללת קיי, באר-שבע

בעקבות פוטוארוזיה

11.5.2010 - 12.4.2010

etationy sami, ale tes me obsing bes ajed i matter - same jehre - brus gnierdrie tijsk stary nas misseorgalieri tais growodawali tyle ver i krevi, mose sie zednar moeir, a pomiem ja helie - sielie - za mas worystkich, less cot & a mogg, shoe ween is assissiffi na mure tradetal ojng strasing prysigsem, die addre kyrigender en merkenies er sommen

אוצרים: **ישראל רבינוביץ ותלמידות קורס האוצרות**

20.7.1949

"אווה, כל מי שמסתכל עליך כשאת צוחקת יודע שאת יהודיה" אמרה דודה מריסיה.

מאותו רגע השתדלתי לא לצחוק וגם לחייך הפסקתי. לחצר לא הרשו לי לצאת מאז שהשכנה שאלה אותי כל מיני שאלות, עניתי לה שאני פולניה ואפילו הצטלבתי, אבל היא המשיכה. אולי בגלל זה נסענו לקרקוב. לקחנו איתנו את כל הדברים, גם את התמונות והניירות שלנו שהיו בקופסא באדמה.

התמונות והניירות שלנו שהיו בקופטא באדלוה.
עכשיו כשאני גדולה ובארץ, אני מצטערת שרציתי
להישאר נוצרייה. עכשיו, אני בורחת לפעמים מבית
הילדים שבקיבוץ, מתחבאת בין השיחים וכותבת
ביומן הזה את כל מה שהיה בזמן המלחמה, כדי לא
לשכוח וגם כדי שאתה, אבא לה, תדע מה עבר עלי
במשך כל השנים שלא היינו יחד.

התחושות והאירועים שעברה ישראלה כילדה במהלך שנות מלחמת העולם השנייה כאשר היא, כילדה קטנה ששמה איזה, מוסתרת תחת זהות אחרת, כנוצרייה ששמה כעת הוא אווה, בבית ידיד המשפחה הנוצרי באים לידי ביטוי בתערוכתה "בעקבות פוטוארוזיה" המוצגת במכללת קיי בבאר שבע.

הנוצרי באים לדי ביטרי בתערוכות בעקבות כוסוארות המבות במים הבסיס צילומים פגומים שהוסתרו באדמה בזמן המלחמה ואוכלו חלקית על ידי חדירת נוזלים הם הבסיס לתערוכה אוטוביוגרפית זו. מיצב צילומי זה מוצגי יחד עם מכתבי האב הדואג לבתו הפעוטה ודפי יומן שכתבה איזה/אווה/ישראלה, כילדת חוץ בת אחת עשרה בקיבוץ, על מנת לספר לאביה אודות הקורות

אותה שם. לצד עבודות ה״תיעוד״ מוצגות עבודות מספר העשויות מברזל חלוד. פסלים מופשטים, קטנים במידתם אך מרוכזים ומתומצתים בעוצמתם חוברים למיצב הצילומים והמילים באופן שקט אך נוכח ו״משחזרים״ במהותם את מצב הרוח, האווירה והמתח שחוותה ישראלה שם, במחבוא.

עולם של אז קם ומתהווה לו שעה שאנו ניצבים אל מול שיחזור ועיצוב הרגעים ההם באופן האמנותי שישראלה בחרה לעצמה כדרך לשימור הזיכרון. עולם שקרס לתוך עצמו מעל ראשה של פעוטה בת שלוש בענני אפר ואבק המתגבשים כעת לאמירה פואטית וחרישית המבקשת להרגיע את הנפש הסוערת. שירה עדינה ורגישה נכתבת בעזרת מיתרי כינורו של האב, תמונות האם שהובלה אל הבור ונרצחה, מכתבי האב, יומנה המתאר את הפחד והבדידות ופסלי הברזל הקטנים. אנדרטאות אישיות המתגבשות לכלל יצירה אוניברסאלית, מחווה לרוח האדם באשר הוא אדם.

"...אינני יודע איפה את ואיך את חיה. האם את יודעת שהיום יום הולדתך? בתי שלי ... כל כך הרבה חלומות זהובים היו לנו, לאמא שלך ולי, כאשר נולדת. כמה שמש וכמה אושר היו אז בביתנו... אבל הגורל הוביל אחרת. מלחמה. היטלר המקולל החריב את גן העדן הזה.."

(מתוך אחד המכתבים שכתב אבי האמנית אל בתו ולא ידע להיכן לשלוח אותם)

ישראל רבינוביץ אפריל 2010

תו פוקרה. עירופון 1945,7.92

את מסיימת את הפני הפסילית כולם.
כמלחתה עמוכי את אני הפני הפסילית כולם.
לפני לאו, צל ולם כללהת כנה כלה, חלומי בספלף לו
בולה ולם נה אותר בס פלה, חלומי בספלף לו
בולה ולם נה אותר בס פלית ום מקלה שפקלה אפתחר
בולה ולם בלאה לו בכל ככבר חלולת בספל לליק
בולא פליך בסל פנים ול בק ככבר חלאלת בספל לליק
בולאו שלם ללע חלומי לל שני בדילת ל בק בספלק

कार प्रकार है। इंदर समुद्र करते दोहा है। दोवोर उरमा गोय क त्यवता हो। त्यंघ - डापीहर है। हम. क हाथ होत्य हैयी आंत होत् झे बरोय: फोंडर प्रिकार है। वार असी

of a gray willow that - estances hand the sh shad washed for the first shad a shad of a shad a shad of a shad a sh

לאני אונני וכל לנקים להיע צריק לפטא שלה בם....
אינני יצל. למאת שאני וכך בצביק משלק בשלל כלקני...
אינני יצל. למאת שאני וכך בצביק משלק בשלל כלקני...
אינוני יצלה מדריר, אני וצבי לחות לוקה לשל שלקה ולחוב
אלתק שהיו אבם.... נולד בלים ורור בלקם אלק בלקול. על.
... את כילם כצר אני מעלה בפרסלים אליק פלעל. על.
ואלושרק. אילה כילל וחתם אליני לשני באל ותכי